

Svědectví šíleného Araba

Vyberte kapitolu ...

Toto je svědectví všeho co jsem viděl a všeho co jsem se naučil v těch letech, kdy jsem vlastnil tři pečeti MASSHU. Viděl jsem tisíc a jeden měsíců, což je pochopitelně dost pro lidský život, ačkoli se říká, že proroci žili mnohem déle. Jsem slabý a nemocný, jsem velmi unaven a vyčerpán a dech zavěšený v mé hrudi je jako temná lucerna. Jsem starý.

Vlci pronáší mé jméno ve svých půlnočních rozmluvách. A právě tento klidný, jemný hlas mě z dálky zve. Mnohem bližší hlas bude do mého ucha křičet s bezbožnou netrpělivostí. Tíže mé duše rozhodne o svém místě posledního odpočinku. Avšak předtím zde musím sepsat vše co mohu o hrůzách plížících se Vně, jež číhají u dveří každého člověka, neboť je to starobylé tajemství pocházející od starých, které je však zapomenuto vyjma několika lidí, uctívaců Starých (nechtě jsou jejich jména poskvřena!)

Pokud svůj úkol nedokončím, vezmi co je zde a odhal zbytek, neboť čas je krátký a lidstvo netuší ani nechápe zlo, které ho očekává ze všech stran, z každé brány, z každé prolomené bariéry, od každého prostoduchého pomocníka na oltářích šílenství.

Proto je to kniha smrti, kniha černé země, jíž jsem sepsal v ohrožení svého života, přesně tak jak jsem ji obdržel na pláních IGIGI, krutých to duchů zpoza poutníků pustin.

Ať všichni, kdo čtou tuto knihu jsou varováni, že obydlí lidí je pozorováno a hlídáno starobylými plemeny bohů a démonů z časů před časem, jež se snaží pomstít za onu zapomenutou bitvu, která se odehrála kdesi v kosmu, a která prorvala světy ve dnech před stvořením člověka, kdy Starší bohové procházeli světy, plémě MARDUKa, tak je znám Chaldejům, a ENKIho našeho pána, Pána mágů.

Věž, že jsem prošel všechny sféry bohů a také místa Azonei. Sestoupil jsem do odporných míst smrti a věčné žízně, jež

mohou být dosažena skrze bránu GANZIR, která byla postavena v UR, v čase před Babylonem.

Věz také, že jsem rozmlouval se všemi druhy duchů a démonů, jejichž jména jsou již lidem delší dobu neznáma, nebo nebyla známa nikdy. Některé z těchto pečetí jsou zde zapsány; ostatní si však, až tě opustím, musím vzít s sebou.

Nechť má ANU soucit s mou duší!

Viděl jsem neznámé země, jež nikdy nebyly zmapovány. Žil jsem v pouštích a v pustinách, mluvil s démony a dušemi zavražděných mužů a žen, které zemřely při porodu, obětovány ženskému ďáblu LAMMASHTA.

Putoval jsem hlubinami moří, abych našel palác našeho pána. Našel jsem kamenné monumenty zaniklých civilizací. Rozluštil jsem spisy některých z nich; zatímco zbylé zůstává tajemstvím všem žijícím lidem. Tyto civilizace byly zničeny kvůli vědění, které tato kniha obsahuje.

Putoval jsem mezi hvězdami a chvěl se před bohy. Konečně, našel jsem formuli, pomocí které jsem prošel bránu ARZIR a vešel tak do zakázané sféry odporných IGIGI. Probudil jsem démony a mrtvé.

Vzýval jsem duchy svých předků k pravému a viditelnému zjevení na vrcholech chrámů postavených k dosažení hvězd i k dosažení nejhlubších slují HÁDA. Bláhově jsem zápasil s černým mágem AZAG-THOTHem. Prchl jsem do země voláním INANNY a jejího bratra MARDUKa, pána dvojité sekery.

Vzbudil jsem armády proti zemím východu, vzýváním zástupů ďáblů jsem si je podrobil a tak jsem našel NGAA, boha pohanů, jenž vydechuje plameny a řve jako tisíc hromů. Našel jsem strach.

Našel jsem bránu vedoucí Vně, u níž Staří, kteří se neustále snaží vejít do našeho světa, drží věčnou stráž. Cítil jsem výpary Staré, královny vnějšku, jejíž jméno je napsáno v textu MAGAN, což je svědectví jedné zaniklé civilizace, jejíž kněží, usilující o moc, na hodinu našeho času uvolnili hrůzu, zlou bránu a byli tak pohlceni.

K tomuto vědění jsem přišel za zcela zvláštních okolností, když jsem byl ještě nevzdělaným synem pastýře, tam, co Řekové zvou Mezopotamií.

Když jsem byl pouhý mladík, samotný putující na východ v horách, které místní obyvatelé nazývají MASSHU, přišel

jsem k nějakému šedému kameni, na němž byly vyryty tři zvláštní symboly. Vysoký byl jako člověk a široký jako býk. Byl pevně zasazen v zemi, takže jsem s ním nemohl hnout.

Měl jsem za to, že se může jednat o dílo nějakého krále, který tak označil jakési dávné vítězství nad nepřítelem a tak jsem více na rytiny nemyslel. U jeho paty jsem založil oheň,

aby mě chránil před vlky, kteří se v těchto krajinách potulují, a protože byla noc a já jsem byl daleko od své vesnice, jménem Bet Durrabia, šel jsem spát. Bylo kolem třetí hodiny před východem, devatenáctého Šabatu, když mě probudilo vytí nějakého psa, nebo snad vlka, neobyčejně hlasitě a velmi blízko. Z ohně zbyli jen doutnající uhlíky a toto rudé, žhavé uhlí vrhalo matný tančící stín přes kamenný monument se třemi rytinami. Začal jsem co nejrychleji rozdělávat další oheň, když najednou šedý kámen začal pomalu stoupat do vzduchu, jako kdyby to byl holub. Nemohl jsem se hýbat, ani mluvit kvůli strachu který uchvátil mou páteř. Kolem mé lebky se ovinuly chladné prsty. Dik Azug-bel-ya mně nebyl tak neznámý, jako tento pohled, ačkoliv se tento výjev zdál rozplývat v mých rukou!

Najednou jsem uslyšel hlas, slabý, trochu vzdálený a popadl mě reálnější strach z toho, že to mohou být lupiči a tak jsem se třesouce svalil za jakousi travinu. K prvnímu se přidal další hlas a brzy se několik mužů v černých rouchách zlodějů sešlo nad místem, kde jsem byl, kolem vznášejícího se kamene, z něhož neprojevovali nejmenší zděšení.

Ted' jsem jasně mohl vidět, že tři znaky vyryté na kamenném monumentu žhnuly plamennou rudou barvou, jakoby kámen byl v ohni. Postavy společně drmolily modlitbu, či vzývání, z níž se dalo zaslechnout jen pár slov a ty byly v nějakém neznámém jazyce; nicméně, nechť má ANU soucit s mou duší!, tyto rituály mě už poněkud déle nejsou neznámé.

Postavy, jejichž tváře jsem nemohl vidět, či rozpoznat, začali divoce mávat ve vzduchu noži, které se chladně a ostře v horské noci blýskaly.

Zpod vznášejícího se kamene, právě ze země, kde předtím ležel, počal vystupovat ocas hada. Tento had byl mnohem větší než každý, kterého jsem kdy viděl. Jeho nejužší část byla široká jako náruč dvou mužů. Jak vylézal ze země, hned jej následoval další. Ačkoliv konec prvního ještě nebyl vidět, zdálo se, že zalezl do té samé díry. Ti byli následováni stále dalšími, až se země začala trást pod tíhou tolika ohromných paží. Zpěv kněží, kteří jak jsem nyní poznal byli sluhové nějaké tajné síly, se stal mnohem hlasitější, až téměř hysterický.

IA! IA! ZI AZAG!

IA!IA! ZI AZKAK!

IA! IA! KUTULU ZI KUR!

IA!

Půda, jsouce na mírném svahu od výjevu, který jsem sledoval a kde jsem byl ukryt, začala něčím vlhnout. Dotkl jsem se té vláhy a zjistil, že to byla krev. V hrůze jsem začal křičet, čímž jsem dal kněžím najevo svou přítomnost. Otočili se ke mně a já jsem s hnusem viděl, že jejich prsa byla pořezána dýkami, které používali k tomu, aby pozvedli kámen za nějakým mystickým účelem, jenž jsem netušil; ačkoli nyní již vím, že krev je pro tyto duchy potravou, kvůli nimž pole po válečných bitvách žhnou nepřírozeným světlem, což je projev těchto sajících duchů.

Kéž nás ANU všechny ochraňuje!

Můj výkřik způsobil, že se jejich rituál uvedl do zmatku a chaosu. Utíkal jsem horskou cestou, po které jsem přišel. Kněží mě začali pronásledovat, ačkoli se zdálo, že někteří z nich zůstali vzadu. Snad aby ukončili rituál. Avšak, jak jsem tak divoce běžel po svahu v chladné noci dolů, srdce mě v hrudi bušilo a má hlava byla v jednom plameni, ozval se za mnou zvuk štípající se skály a dunění a zem, po níž jsem běžel se roztřásla. V hrůze a spěchu jsem spadl na zem.

Když jsem vstal, ačkoliv jsem nebyl ozbrojen, otočil jsem se, na kteréhokoliv z pronásledovatelů, jenž měl být nejbližší. K mému překvapení to, co jsem viděl, nebyl žádný kněz starodávné hrůzy, žádný nekromant zakázaného umění, nýbrž černá roucha padla do trávy beze známky života, či těla pod nimi.

Opatrně jsem šel k prvnímu, vzal dlouhou větev a pozvedl jsem roucho ze změti trávy a trní. Vše, co z kněze zůstalo, byla kaluž slizu, podobná zelenému oleji, zapáchající jako hnijící tělo, které leželo dlouho na slunci. Takový zápach mě téměř přemohl, ale byl jsem odhodlán najít ostatní, abych zjistil, jestli i je potkal stejný osud.

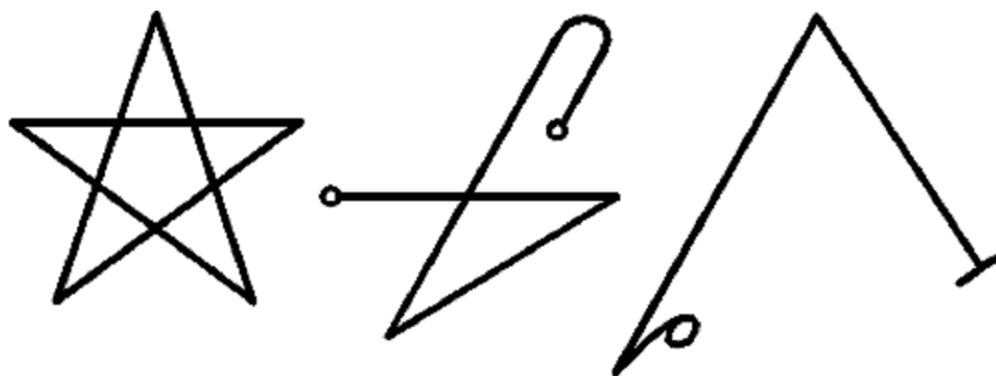
Šel jsem zpět nahoru po svahu, který jsem tak vystrašeně před chvilkou seběhl dolů. Našel jsem i další temné kněze ve stejném stavu jako ten první. Stále jsem šel, nevšímajíce si dalších rouch. Neměl jsem odvahu je znovu obracet. Pak jsem konečně přišel k šedému kamennému monumentu, který se na příkaz kněží nepřírozeně vznášel ve vzduchu.

Nyní však již byl znovu na zemi, ale rytiny ještě zářily nadpřirozeným světlem. Hadi, nebo to, co jsem si tehdy myslel, že to jsou hadi, zmizeli. Avšak v dohaslých uhlících, nyní studených a černých, byla lesklá kovová deska. Zvedl jsem ji a uviděl, že byla vyřezávaná také jako ten kámen, ale mnohem složitěji, způsobem, jemuž jsem nerozuměl.

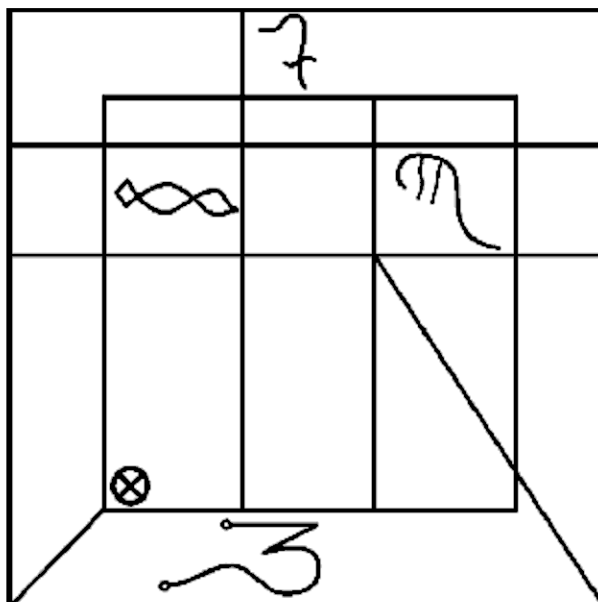
Nedržel jsem ta stejná znamení, která byla na kameni, avšak měl jsem pocit, že bych mohl ty znaky téměř číst, ale nemohl jsem. Jakobych ten jazyk kdysi znal, ale vše jsem již dávno zapoměl. Má hlava začala bolet, jako by mně ďábel bušil do lebky. Když paprsek měsíčního světla zasáhl kovový amulet, nyní již vím co znamenal, vstoupil do mé hlavy hlas a jedním slovem mně sdělil tajemství výjevu, jemuž jsem byl svědkem: KUTULU.

V tom okamžiku, jako by v mém uchu byl divoký šepot, jsem porozuměl.

Toto jsou znamení, která byla vyryta na šedém kameni, jenž byl branou do Jinam:

A toto je amulet, který jsem držel ve své ruce a nosím ho kolem svého krku do dnešního dne, kdy píšete tato slova:

Ze tří vyrytých znaků, je první znamením naší rasy zpoza hvězd. V jazyce písaře, posla Starších, který mě tomu naučil, se nazývalo ARRA.

V jazyce nejstaršího města Babylónu, se nazývalo UR. Je to znamení smlouvy Starších bohů, a když ho spatří ti, jenž nám jej dali, nezapomenou na nás. Přísahali!

Duchu nebí, rozpomeň se!

Druhé je Starší znamení. Je to klíč, jímž je možné, užije-li se se správnými slovy a pózami, vzývat síly Starších bohů. Jeho jméno je AGGA.

Třetí znamení je pečeť Strážce. Nazývá se BANDAR. Strážce je rod seslaný Staršími. Bdí, zatímco ostatní spí. K tomu musí být vykonány vhodné rituály a oběti; jinak, je-li volán, se obrátí proti vám.

Tyto pečetě, aby byly účinné, musí být vyryty do kamene a vsazeny do země, nebo postaveny na obětním oltáři, nebo přineseny ke skále vzývání, nebo vyryté do kovu toho, kterého boha, či bohyně a zavěšené na krku, avšak ukryté pohledu profánních. Z těchto tří mohou být ARRA a AGGA použity odděleně, to jest po jednom a samostatně. BANDAR však nikdy nesmí být užit samostatně, nýbrž s jedním, či s oběma dvouma, protože hlídači musí být nutně připomenuta smlouva, která byla uzavřena mezi Staršími bohy a naší rasou. Jinak se obrátí proti vám, zabije vás a bude pustošit vaše město dokud nepřijdou na pomoc Starší, skrze slzy vašich lidí a nářku vašich žen.

KAKAMMU!

Kovový amulet, který jsem vytáhl z popela a jenž zachytil světlo měsíce, je mocnou pečetí proti všemu, co může vstoupit skrze bránu z Vnějšku, jestliže ho spatří, prchnou od tebe, avšak to se stane pouze tehdy, když na jeho povrch bude dopadat světlo měsíce, neboť ve dnech, kdy měsíc není vidět, nebo je za mraky, poskytuje pouze malou ochranu před ďábly ze Staré země, kteří pak mohou prolomit bariéru, nebo mohou být svými sluhý vpuštěni na povrch zemský. V takovém případě, není žádná pomoci, dokud světlo měsíce nezasvítí nad zemí. Měsíc je totiž nejstarším mezi Zonei a je hvězdným symbolem naší Smlouvy. NANNA, otče bohů, vzpomeň si!

Proto musí být amulet vyryt na ryzím stříbře v plném světle měsíce tak, aby na něj měsíc svítil během jeho přípravy. Musí být vykonány základní měsíční zaklínání a předepsané rituály, jak je dále uvedeno v této knize. Tento amulet nesmí být nikdy vystaven slunečnímu světlu, protože SHAMMASH, také zvaný UDU, uloupí ve své žárlivosti pečetí její sílu. V takovém případě musí být amulet omyt ve vodě s kafrem a zaklínání a rituál musí být provedeny znovu. Ve skutečnosti by však bylo lepší vyryt jiný.

Tato tajemství vám dávám v utrpení svého života. Nikdy nesmí být odhalena profánním, vypovězeným, či uctívačům starého hada. Zachovejte je ve svém vlastním srdci a vždy o těchto věcech mlčte.

Mír s vámi!

Od oné osudné noci v horách MASSHU jsem putoval krajinou a pátral po klíči k tajnému vědění, které mně bylo předáno. Byla to bolestiplná a osamělá cesta, během níž jsem nepojal žádné ženy, žádný dům, či vesnici jsem nezval svým domovem, přebýval jsem v různých zemích, často v jeskyních nebo v pouštích, učil se několika jazykům, jak se jen poutník může učit, abych mohl jednat s obchodníky a přiučit se tak novým věcem a zvykům. Avšak moje obchody byly se silami, které přebývají v každé z těchto zemí. Brzy jsem začal rozumět mnoha věcem, o nichž jsem předtím neměl ani potuchy, snad jen ve snech. Přátelé z mládí mě opustili a já je. Po sedmi letech odloučení od své rodiny jsem se dozvěděl, že se všichni zabili vlastní rukou z důvodů, které mně nikdo nebyl schopen vysvětlit; jejich stáda pomřela na nějakou podivnou epidemii.

Putoval jsem jako žebrák, živil se od města k městu, podle toho jak místní lidé uznali za vhodné. Místo toho často házeli kameny a vyhrožovali vězením. Občas jsem byl schopen přesvědčit nějakého učeného muže, že jsem byl

skutečný učenec, čímž mě bylo dovoleno číst starobylé záznamy, v nichž byly podrobnosti o nekromancii, čarodějnictví, magii a alchymii. Učil jsem se kouzla, která lidem působila nemoci, mor, slepotu, šílenství a dokonce i smrt. Učil jsem se o rozličných třídách démonů a zlých bohů, jež existují a o dávných legendách o Starých. Byl jsem tak schopen ozbrojit se i proti dáblici LAMMASHTA, která se také nazývá mečem rozštěpujícím lebku, jejíž pohled působí strach a hrůzu a (někdo říká, že i) nepřírozená úmrtí.

Časem jsem se naučil jménům a vlastnostem všech démonů, dáblů, děsů a příšer uvedených zde v této knize černé země. Naučil jsem se silám hvězdných (astrálních) bohů a jak vzývat jejich pomoc v čase potřeby. Mnoho jsem se naučil o hrůzných bytostech, které přebývají za astrálními duchy, jež střeží vstup do chrámu ztracených, starých dnů Starých Starých, jejichž jména zde nemohu uvést.

V mých osamělých obřadech na kopcích, když jsem uctíval ohněm a mečem, vodou a dýkou a s pomocí zvláštní trávy, která divoce roste v jistých oblastech MASSHU, a s kterou jsem bezděčně založil oheň před skálou, s tou trávou, která myslí dává velkou moc k cestování na ohromné vzdálenosti do nebes, jakož i do pekel, jsem obdržel formuli pro amulety a talismany, jež následují a které umožní knězi bezpečný průchod mezi sférami, kde může cestovat a pátrat po moudrosti.

Ale nyní, po tisíci a jednom měsíci putování, mě Maskim přiskřípli paty, Rabišu škube mé vlasy, Lammasha rozevívá svou hrozivou tlamu, AZAG-THOTH je zaslepen škodolibostí na svém trůnu, KUTULU pozvedá svou hlavu a upřeně zírá skrze závoje zapadlé Varloorni nahoru přes propast a upírá svůj strnulý pohled na mě; proto musím s chvatem vše sepsat. Vypadá to, jako bych chybil v něčem ohledně postupu obřadů, nebo formulí, či v obětech, protože nyní se zdá, jako by celý houf ERESSKIGALy spočíval v očekávání, snění a slintání po mém odchodu. Prosím bohy, abych byl spasen a nezahynul, jako kněz, ABDUL BEN MARTU v Jeruzalémě (bohové rozpomeňte se a mějte s ním slitování!). Můj osud již není více vepsán ve hvězdách. Proto jsem, hledající sílu nad Zonei, zlomil Chaldejskou smlouvu. Spočinul jsem nohou na měsíci a měsíc již nemá nade mnou moci. Řádky mého života byly smazány díky mému putování pustinou, přes listy napsané bohy v nebesích. A teď dokonce mohu slyšet výt vlky v horách tak, jak onu osudnou noc. Volají mé jméno a jména ostatních. Bojím se o své tělo, avšak více se bojím o svého ducha.

Pamatujte, vždy, každou volnou chvíli, volejte k bohům, aby na vás nezapomněli, neboť jsou zapomnětliví a velmi vzdálení. Zakládejte své ohně vysoko na kopcích, na vrcholech chrámů a pyramid, aby mohli vidět a rozpomenout se.

Nikdy nezapomeňte opsat každou formuli tak, jak jsem ji sepsal. Nezměňte jedinou řádku, či tečku, ani na šíři vlasu, aby se nestaly bezcenné, nebo i hůř: zlomená (prolomená) hvězda je branou GANZIR, branou smrti, branou stínů a skořápek. Citujte zaklínání předepsaným způsobem, jak jsou zde sepsána. Bezchybně připravte rituály a na vhodných místech a ve vhodných časech obětujte.

Ať jsou k vám bohové milosrdní!

Nechť uniknete chřtánům MASKIM a přemůžete moc Starých!

A bohové tě odmění smrtí dříve, než Staří znovu opanují zemi!

KAKAMMU! SELAH!

